

Espanya torna a tenir pols

pel

Dr. F. PROUBASTA

Al no s'ha vist, ni possiblement no es tornarà a veure. El trànsit en 12 hores de la monarquia a la república, sense el més petit vessament de sang, amb la més completa unanimitat i entusiasme, és un fet d'allò més gran i enorme que s'ha vist a la història. Els estrangers se n'han fet creus, ni ho entenen, ni ho comprenen, donada la mentalitat que ens atribueixen i la manera d'ésser de la nostra reacció, prompte a provocar manifestacions desordenades i tumultuoses.

El programa del Col·legi de Barcelona s'ha complert de cop i volta. La màxima catalanitat ja no és una aspiració, és un fet; l'Estatut de Col·legis, que fins ara imperava, ha passat a la història, no tenint, per tant, necessitat d'alterar-lo o canviar-lo, essent inexistent.

Hem d'aprofitar aquests moments de fonda transformació, per exterioritzar desigs íntims, que fins ara, tal vegada per un sentiment de pudor, hem guardat en l'íntim del nostre fur intern.

El primer desig per tots sentit és l'abolició del llibre d'utilitats. No és que ens neguem a contribuir a les càrregues de l'Estat; però, és clar com l'aigua que el metge no pot, encara que vulgui, portar la seva consciència en un llibre de comptabilitat. No sé quines raons hi ha perquè tal cosa ocorri; però és de tota evidència que aquest punt no és pas el fort de l'estament mèdic. Mentre tal disposició continuï, gairebé tots els metges estarem a mercè de qualsevol investigador o govern. Per a festejar la inauguració d'un nou estat de coses, fóra oportú, si pogués ésser, de fer una crema pública, un aute de fe, de dits llibres. Amb llur destrucció veuríem la desaparició d'una amenaça constant i d'una gran molèstia, car és molt penós de veure's obligat a complir un deure que hom no sap pas com satisfer i n'és un greu perill el no fer-ho bé.

El segon desig és, sens dubte, el limitar el nombre de metges. Som massa i cada dia amb febril creixement som més. Amb tot i ésser l'estament mèdic un dels estaments més honorables, les petites perfidies per obtenir malalts van augmentant, encara que sigui sacrificant els drets d'un company al qual es digui amic. En nom de la moral pública, tal estat ha de desaparèixer. Almenys s'han de reduir els metges al nombre que els Col·legis mèdics puguin satisfactoriament instruir.

I, per fi, és precís de conèixer d'una manera definitiva fins on han d'arribar les activitats de les Mútues. Fins ara, era gairebé un article de fe, creure que la clientela de les Mútues es limitava a la constituïda per les classes pobres. La decisió de la Diputació provincial de Barcelona en assegurar en una Mútua a tots els seus funcionaris, xics i grans, humils i enlairats, ac-